

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Remedia Pro Illis qui obstinatiores sunt, & conuerti nolunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

94 INSTRUCTIO AD
nes miseris illis condemnatis propo-
ni possunt, vt spem & consolationem
in suis angustijs concipiant, & ad be-
ne moriendum melius disponantur.
Sed si quis nimis præfractus animo,
atque obstinatus sit, vt nec sese con-
uertere velit, nec ad pœnitentiam se-
se præparare, nec denique ad morien-
dum se disponere cum patientia, ad
alia remedia fortiora, efficacioraque
recurrendum est: qualia sunt, quæ se-
quuntur.

REMEDIA PRO IL- lis qui obstinatiores sunt, & con- uerti nolunt.

Primum remedium.

*Oratio effi-
cissimum
ad obstina-
tos conuer-
tendos re-
medium.*

INter omnia quæ ad conuersionem
obstinatorum utilia sunt, est ora-
tio: quod patet ex multis exem-
plis.

Consultum igitur erit, vt præter o-
rationes Fratrum postulêtur pro da-
mnato loca quædam pia, & homines
deuoti, vt oratio potentior sit ad vin-
cendum Diabolum, & obstinatum ad
pœnitentiam adducendum. sicut mul-
tis exemplis aliquando factum vider-
mus.

m
da
do
ni
ad
Fr

gi
qu
ei
H
ve
po
tis
mi
ce
an
ex
on
tar
siff
lut
rog
niu
pœ
ten
ipf
circ
vni

IVVANDOS MORIENTES. 95

opus. Refert B. Gregorius, Fratrem quendam sui monasterij obstinatum, & iam deploratum quasi visibiliter à Dæmonibus comprehensum, ut ad Inferos adduceretur, orationibus aliorum Fratrum defensum & liberatum.

Gregor. lib.
Dialog.

Si necesse sit, potest etiam adiungi ieiunium: sunt enim Dæmonia quædam (ait CHRISTVS) quæ non eijciuntur, nisi ieiunio & oratione. His accedentibus efficaciora erunt verba, quibuscum illum aggredieris: poterisque incipere in spiritu lenitatis (ut ait Paulus) obstinatumque amicissimis verbis orare; imò si necesse sit flexis genibus obsecrare, etiam cum lachrymis (si fieri poterit) ut excitetur à somno peccati, obstinationisque, & ad DEVM suum conuertatur: nec non & animæ suæ preciosissimo Christi sanguine redemptæ salutem quærat. Præterea Consolator roget illum propter amorem sui, omniumque Fratrum circumstantium, ut ad pœnitentiam animum applicet, ne contemnat amorem & laborem, quæ pro ipso susceperunt: ne cõtristet Fratres circumstantes, quibus, aliisque electis vniri debet, vnione fidei & charitatis.

Galat. 6.

E a

Si

96 INSTRVCTIO AD

Si nunc velit ab illis separari, etiam in perpetuum separabitur, in die Iudicij: oret, ne velit cum perpetuo suo damno potius exhilarare Dæmones, crudelissimos suos inimicos, quàm vt æterna cum salute sua satisfaciât ijs, à quo tantopere diligitur. Si igitur rem Deo gratam facere, damnationem perpetuam fugere, & amicos exhilarare velit, reuertatur ad cor: doleat de peccatis commissis, eaque per sanctam Confessionem deleat.

Deinde moneat eum, vt quæ dicta sunt, paululum secum ruminet, atque examinet: orationemque fundat ad Dominum, vt dignetur cor suum emollire, cor lapideum auferre, & nouum cor restituere.

Hic Fratres genua flectant, & vnâ cum captiuo recitent ter orationem Dominicam, cum Salutatione Angelica: aut alias pias quasdam orationes, vt Dominus dignetur illum conuertere.

Secundum remedium.

Si precibus flecti nequeat damnatus, reprehensione opus est, vt à spiritu lenitatis, ad seueritatem Consolator transeat. Reprehendendus autem est

Post preces
reprehensio
addatur.

ef
ex
in
qu
ca
du
gr
fa
ol
ti
m
Fi
fo
et
m
it
O
qu
te
co
pl
co
R
æ
ce
pl
ac
in

IVVANDOS MORIENTES. 97

est verbis grauioribus, imò & minis, exhibendo illi vultum toruū, & quasi ira succensum. Vtile quoque erit aliquot considerationes adferre, quibus capiatur: vt; Quis sit ipse, vt eū in modum mortē exhorescat, cū tot magnates & Principes, illo multis parangis meliores, sine culpa, aut saltem ob longē leuiorem, mortem cum patientia oppetierint, sese in manus Domini commendantes. Poterunt hīc Fratres commemorare exempla personarum innocentium, & maioris auctoritatis, quā hīc est: qui (vt diximus) patienter mortui sunt. qualis fuit Thomas Morus, magnus Henrici Octauī Angliæ Regis Cancellarius; qui post longam & fidelem seruitutem, id præmij tulit, quod publicè decollatus est; non aliter, atque persona plebeia, vilisque conditionis. Idem contigit Reuerendissimo Cardinali Rossensi, præter omnem iustitiam & æquitatem, cū vterque esset innocentissimus. Si qui sint quorum supplicij ipse damnatus interfuit, & hi ad memoriam reducantur.

Deinde subiungi potest; O miser & infelix, quis es tu, vt contradicas tuo

Exemplum
Mariæ Stuartæ
laudantissimæ
Scotiæ Reginz
anno 1587. capite
truncata, etiam
his addatur.

INSTRVCTIO AD

Creatori, cū sis vilissima creatura,
ex vili & fœda concreta materia, vas
immundum, & vermium esca? cur
non erubescis Domino tuo relucta-
ri? seruus ingratus in peccatis conce-
ptus, qui in tantis sceleribus & flagi-
tijijs vixisti? O stulte & insensate, non
vides te ipsis Dæmonibus esse peio-
rem, cui si datum esset pœnitere pos-
se, lubenter conuerteretur; & tu tan-
ta cum patientia à benignissimo Do-
mino expectatus, tam suauiter ab il-
lo ad pœnitentiam inuitatus, renuis,
& diuitias eius bonitatis aspèrnaris?
Non vides miser, quod (iuxta Bea-
tum Paulum) *secundum duritiam tuam,*
& impœnitens cor, thesaurizas tibi iram, in
die iræ, & reuelationis iusti iudicij Dei?
Non vides, quod nolens gaudere
nunc Agni huius mansuetudine, qui
te modò vocat, & vt ad se conuertar-
is orat, paulò pòst magno tuo malo
ab eodem irato iudicaberis, iustitiæ-
que illius seueritatem senties? Non
vides, quod supernè ira diuina tibi
minatur; infernè gehenna latè patens
te expectat; Dæmones vndique te cir-
cudent, præparati ad rapiendum te,
& in perpetuas flammæ præcipitan-
dum?

Roman. 2.

IVVANDOS MORIENTES. 99

dum ? Væ tibi Dæmonibus magis obstinate, bestijs insipientior, omnibus creaturis insensibilior, cum etiam Dæmones (si possent) sese conuerterent : animalia cognouerint Dominum, in eius natiuitate, & petra in morte . Ah quanto melius esset te natum non fuisse, quam vt sic moriaris ? Siue nolis, siue velis, morieris ; corpus tuum inter bestias sepelietur, omnes de te cum contumelia loquentur . anima tua cum æterna confusione damnabitur, atq; ad obscuros lacus Tartari rapietur.

Exurge, exurge infelix, & exi: nolo amplius curam animæ tuæ gerere ; non es posthac dignus nomine Christiani, nec hominum consortio : non dignus luce hac ; indignus es terra quæ te sustinet, inferni pœnæ tuis meritis non sufficiunt, cum ijs excrucientur illi, qui te multo minus peccauerunt . Apage sis, ne & nos in tuo consortio permanentes vnà tecū iræ diuinæ inuoluamur.

Hæc, aut similia captiuo proponi possunt : & simulent Fratres se velle abire. Terribilitatem extremi iudicij, horrendū aspectum Dæmonū, intole-

100 INSTRUCTIO AD
rabiles pœnas Inferni, infelicitatem
loci, horrendam societatem damna-
torum, pœnarum æternitatem, & di-
uinæ visionis priuationem, hîc pote-
runt exaggerare. Allegare licebit au-
thoritates sacrę Scripturæ, testimonia
Sanctorû, & reuelationes. Consulant
Fratres, præter quotidianam lectio-
nem, Flores Bibliæ, Flores Doctörû,
Marcum Marulum, Ludolphum &
Dionysium Carthusianum de quatu-
or nouissimis, translatum & corre-
ctum à quodam Patre Societatis Ie-
su: hi namque libri ex sacra Scriptu-
ra, & Sanctis Doctöribus compilati
sunt.

Tertium remedium.

Si nec pre-
ces, nec mi-
næ proficiat,
adducatur
alius capti-
uus, qui eû
admoneat.

Si etiã hac reprehensione, & ter-
ribili memoria obstinatus non mo-
ueatur, aut ad eor redeat; non tamen
statim est deserendus, & potestati Dæ-
monum relinquendus: sed consultũ
erit, vt alium aliquem damnatũ addu-
cant, bene dispositum, & qui se ad mo-
riendum tradidit, vt is obstinatum
admoneat. Cũ enim is in eodem ca-
su sit, exemplo bonæ suæ dispositio-
nis, & persuasione verborum plus po-
terit ad conuertendum illum, quã
alij;

IVVANDOS MORIENTES. IOE

alij, qui nudis verbis exhortantur. Poterit igitur ille his ad socium vti verbis; Ah frater mi, conuertamur ad Dominum, quæramus eum dum inuenire possumus: inuocemus eum, dum prope est. Quid poterit nobis nostra prodesse obstinatio? non iccirco mortem euadimus, imò duplici morte moriemur: morietur corpus in tempore, & anima in æternitate. Ah, de necessitate faciamus virtutem, acceptemus mortem animo prompto: id enim si fecerimus, iam nō erit mors, sed dulcis somnus & requies. Si mercatores sic vitam suam contemnant, vt eam potestati maris & ventorum, ob exiguum aliquod lucrum concredant; milites ob vanum aliquem honorem in præsentissimam ruant mortem; & quidam vindictæ cupidi, vt inimicum vlciscantur, manifesto sese exponant periculo, mortem contemnentes: cur non & nos, charissime Frater, hâc breuem vitam aspernamur, mortem flocci facientes, vt cælum, æternamque lucremur vitam, & perpetuâ damnatorum confusionē fugiamus? qui si absque gratia Dei moriamur, in totius mundi præsentia confundemur.

E 5 mur.

102 INSTRVCTIO AD
mur. Ne simus ex eorum numero, sed
potius ex numero electorum : vnia-
mur h̄c illis in gratia, vt postea vnia-
mur illis in gloria, ad quam nunc pa-
tet nobis accessus, per exiguum labo-
rem, per contritionem, per humilita-
tem, per orationem; qua gloria frui
possumus, si Dominum peccatorum
remissionem petamus, & si delicta no-
stra confiteamur, vita beata nobis pa-
tebit.

Hoc, aut simili modo, prout à Fra-
tribus fuerit instructus, poterit socius
cū socio obstinato agere, eumq; ob
ingratitude[m] suam reprehendere,
quod nō voluit admonitionibus eo-
rum acquiescere, qui volunt illi opti-
mè: dicetq; se intercessurum, vt recō-
cilietur illis, ad eosq; reuocetur. Hac
vtentur arte, vt sint magis chari, & cō-
uersio illius maior sit cum eorū exi-
stimatione. *Remedium IIII.*

Si obduratus adhuc in sua perseue-
ret perfidia, Fratres ad eum reuerten-
tur: & dicat Consolator; etsi ipse dig-
nus non sit qui adiuuetur; rogatū ta-
men se ab alijs, & ne ipse in potestate
dæmonum relinquatur, ne ve ipsius
malitia suam vincat charitatē, adhuc
reuer-

IVVANDOS MORIENTES. 103

reverti: petere tamen ne amplius abutatur sua patientia. excusabit etiã sese, quod ira & cholera, quæ paulò antè efferuescere videbantur, ex nimio amore & desiderio salutis eius nascebantur: quod tamen in anima sua vel mica indignationis non fuit: imò quod & ipse, & Fratres nunc eum plus amant, quam vnquam antea: cum proprium amoris sit, corrigere & reprehendere, quos amat; quoties id expedit eorum salutis: poterit etiam dicere, se citius misereri.

Quod si aliquis Fratrum tantam sentiat spiritus abundantiam, & in amoris excessum feratur, poterit subiungere; se (si ad augmentum gloriæ Dei esset, & salutis ipsius obstinati expediret) mortem pro eo adire velle. Verbum illud, cum ex intimo cordis profertur, magnam ad persuadendum vim habet.

Hic repeti possunt exempla tormentorum Saluatoris nostri, eaque suis amplificationibus exaggerari, de quibus Articulo octavo latius egimus. exempla quoque Sanctorum Martyrum articulo nono commemorata. ijs tandè subiungat Cōsolator: Quæ ad
E 6 modum

104. INSTRVCTIO AD
modum Passio Domini nostri IESV
Christi, tormentaque & merita San-
ctorum omnia, pro te, & pro animæ
tuæ salute militabunt, si ad Dominū
conuertaris: sic pugnabunt contra te,
eruntque tibi in confusionem, si amo-
re Dei contempto, mori malis in ani-
mi obduratione. erit enim dies, quo
tibi iustus Iudex tuam ingritudinē
improperabit, dicens; Ego te mani-
bus meis creauī, & vt te recrearem car-
nem humanam assumpsi: ego seruus
factus sum, vt te regni cœlestis domi-
num facerem: passus sum huius vitæ
plurima incommoda, vt te ab incom-
modis Inferni liberarem: ligatus
sum, vt te à vinculis Dæmonum ab-
soluerem: dolores flagellorum susti-
nui, vt te sanarem: coronatus sum spi-
nis, vt te coronarem gloria: tuli cola-
phos, sputa, & iniurias multas, vt te ho-
norarem: affixus sum cruci, vt te ad
cœlestem sedem exaltarem: sanguinē
ex manibus, pedibus, & latere meo
profudi, vt animam tuam redimerē,
atque ab omnibus maculis ablu-
rem: sitiij, vt tu aquam fontis salientis
in vitam æternam biberes: amaritudi-
nem fellis & aceti gustauī, vt tu Para-
disi

Expostula-
tio Christi
cum obdura-
to.

I
dis
vt t
tu i
deb
bi i
cijs
dol
gui
mæ
deb
am
me
mei
amp
reli
imp
bus
vbi
A
es, q
Vir
bab
min
Iust
Sed
grat
ceri
mer
terra

IVVANDOS MORIENTES. 105

disi dulcedine fruereris; mortu⁹ sum,
vt tu viueres; ad Inferos descendi, vt
tu in cœlū ascenderes. Quid est quod
debiui vltra facere tibi, & non feci? V-
bi itaque est gratitudo pro tot benefi-
cij: vbi fructus tantarum pœnarum,
dolorum, & iniuriarum? si ego san-
guinē effudero pro redemptione ani-
mæ tuæ, vbi est seruitus, quam mihi
debes? si ego pro amore tui vitam me-
am posuerim, vbi est amor tuus, quo
me redamas? amaui te non secus quā
meipsum, & tu vilissimam creaturam
amplius diligis, quā me. Nihil iam
reliquum est, quā vt Dæmonibus
imperem, vt ligatis manibus & pedi-
bus mittant te in tenebras exteriores,
vbi erit fletus & stridor dentium.

Addere licebit; Tunc non inueni-
es, qui pro te intercedet: imò Beata
Virgo tunc filij sui sententiam appro-
babit: Angeli & Sancti iudicium Do-
mini sui commendabunt, dicentes:
Iustus es Domine, & rectum iudicium tuū.
Sed & illi exprobrabunt tibi tuam in-
gratitudinem; cū ipsi nihil non fe-
cerint, vt tu particeps fieres eorum
meritis, & intercessionibus. Cœlum,
terra, elementa, & omnes creaturæ in

106 INSTRVCTIO AD

Omnia ele-
menta infur-
gent contra
damnatum.
Sapient, 5.

vsu tuum creatæ, pugnabunt con-
tra te, & infelicem te, insensatumque
peccatorem condemnabunt. Scriptū
est enim; *Et pugnabit cum illo orbis terra-
rum contra insensatos.*

Hic exspatiari poteris, & cōmemo-
rare, quomodo Terra dicet; Ego te su-
stinui; ego tot herbas, plantas, & ani-
malia tibi produxi. Aqua dicet, Ego
tibi tot genera piscium protuli; ego ti-
bi seruiui, vt quæ longissimè fuerant
à te dissita, facili negotio ad te trans-
ferrētur. Aër dicet; Ego varias auium
species in vsu tuum generavi, & nu-
trui; in me spirasti, & respirasti. Ignis
dicet; Ego te tementem præ frigore
calesceci; ego tibi in vsu ciborū tuo-
rum, aliarumque rerum necessaria-
rum seruiui. Cœli dicent; Nos tibi no-
stras influentias, nos lumen nostrum
tibi communicauimus. Omnia hæc
ingratitude tuam exaggerabunt,
& sententiam Iudicis approbabunt.

Quintum remedium.

Cum suspi-
rijs & plau-
ribus obsti-
nati damna-
tio descen-
dit.

Si necdum cedat obstinatus, osten-
dant Fratres signa & argumenta ma-
gni doloris, in casu tam miserabili:
cumque suspirijs & planctibus (si fieri
poterit) in præsentia damnati inter
se

IVVANDOS MORIENTES. 107

se ob perditionem illius lamententur, & dicant; Heu, heu Fratres, heu quàm lamentabile est miseræ huius creaturæ spectaculum, quæ non videt impendentem sibi ruinam, & perditionem: heu quàm subito superveniet illi dies iræ, afflictionis, & amaritudinis? An non videatis Dæmones appropinquantes, ut capiant eius possessionem? Nonne videtis præmium, quod in æternum manet eum, propterea quod obmutuit, nolens peccata sua confiteri, & eorum à Deo remissionem flagitare? quod ad bonas exhortationes surdus factus est, instar aspidis, obturantis aures suas, ne audiat vocem incantantis? Ah misera anima, quæ tam peruerso militasti Domino: O infelix & absque consilio, quæ non vides mala quæ tibi imminuent. Poteras cælum possidere, & tu ad tenebrosos inferni carceres præcepseris: poteras frui societate beatorum, & tu maus damnatorum: poteras esse filius DEI, & vis esse mancipium Diaboli. O infelix permutatio, quàm festos dies agent Dæmones super anima tua: quibus desiderijs hunc diem expectarunt? quibus furijs ar-

dentes

108° INSTRVCTIO AD
dentes flammæ exuscitabunt: quan-
to numero concurrent ad locum sup-
plicij tui, vt te cum strepitu ad tristia
sua spelæa deducant. O quanto meli-
us esset, ô homo, te in ventre matris
tuæ mortuum fuisse, & de ventre ad
sepulchrum translatum: Heu serò ni-
mis errorem tuum agnosces; quæres
& desiderabis spatium pœnitentiæ,
& non concedetur tibi: clausa erit mi-
sericordiæ ianua, & segregaberis à so-
cietate iustorum: aperta erit ianua iu-
stitiæ, iræ, & indignationis, & erit fors
tua cum reprobis.

Hæ, similesque lamentationes fi-
ant super obstinato, fratresque tam in
gestibus, quàm in verbis maximum
dolorem exhibeant: non aliter atque
si charissimus quispiam eorum ami-
cus esset mortuus: imò dolorem et-
iam maiorem. mone enim Sapiens,
*amplius plorandum super in. pij peruersita-
tem, quàm super mortem amici.*

Post lamentationes orationi se de-
dant Fratres; & si quis eorum spiritu
sit feruentiori, volueritque disciplinã
sumere in præsentia illius obstinati,
suum recipiet præmium ab eo, qui fla-
gellatus est pro nobis: exhortentur
etiam

IVVANDOS MORIENTES. 109
etiam obstinatum, vt oret; qui fortè
videns alios eum in modum pro se
affligi, condolebit illis, & tandem ad
mentem redibit saniozem.

Sextum remedium.

Si hæc omnia non sufficiant ad e-
molliendum cor obstinati, eumque
ab errore suo reuocandum, Confessa-
rius ex seipso, non reddita cæteris Fra-
tribus ratione, periculum faciat, si for-
tè poterit animum eius flectere, eoq;
saltem inducere, vt confiteatur om-
nia peccata sua reliqua, in quibus nõ
sentit aliquam difficultatem. adiuuet
eum in examine conscientia, conce-
datque illi tempus reuocandi in me-
moriã, ea saltem peccata, in quibus
nulla est difficultas. Fortè sola quadã
ymbra Sacramenti pœnitentiã, dum
recitat peccata sua, mouebitur ad cõ-
punctionem: sicut nonnullos motos
esse cognouimus. Sed & non obscure
significet damnato, se non habere in-
tentionẽ illum absoluendi in hac con-
fessione imperfecta; sed sperare se, qd
per hanc disponetur ad faciendã per-
fectiorem, vt tandem absolutione di-
gnus efficiatur.

Caueat autem Confessarius (vt di-
ctum

110 INSTRUCTIO AD
ctum est supra) ne apud aliquem mo-
ueat ea, quæ in hoc momento tracta-
buntur: posset enim vel tacendo, vel
loquendo sigilli confessionis violan-
di periculum incurrere. Si obstinatus
hic tandem moueatur, & aliqua sua
peccata velit confiteri, Confessarius
poterit hinc occasionem sumere, eiq;
demonstrare, quod vt minimum pro
reliquis peccatis meretur pœnam aut
similem, aut etiam maiorem. Si non
obstâtibus his omnibus, adhuc in sta-
tu damnationis perseueret, nondum
deserendus est: sed adhæreant illius la-
teri Fratres, nec ab eo discedât, prius-
quam ad locum supplicij ventum est,
& vsq; dum scalas ascendit, genua fle-
ctit, aut alio modo ad moriendum se
componit: nec cessent quæ dicta sunt
hactenus sæpe repetere: cumque sine
intermissione ad saniora exhortari:
addentes, quod iam alterum pedem,
aut in Inferno habet, aut in cœlo: &
in momento, vel beatus erit in æter-
num, vel in æternum miser: quod
mox audiet; *Hodie mecum eris in Para-
diso*, vel ad Inferos rapietur. Iam iam
in labijs Dei esse dulce verbum illud;
Veni benedictus: aut triste illud; *Discede*
male-

IVVANDOS MORIENTES. III

maledicte: Deum expansis brachijs stare, vt det illi benedictionem: & Diabolo astare, vt trahant illum ad perpetuam damnationem. Angelos hinc adesse de conuersione illius gauisuros; gauisuros etiam de illius impoenitentia adesse Dæmones,

Denique si obfirmatus maneat in suo errore, solum eum in scala relinquat: & dicat; Age nunc infelix, incipis in hac vita à nobis segregari; vt segregeris à Beatis etiam in altera: non te posthac Fratrem nominare possum; non enim erimus cohæredes in hæreditate cœlesti: non te amodo Christianum dicam, disiunctus enim es à Christo, & coniunctus Diabolo.

Diabolicum igitur te appellabo, maledictum te nuncupabo; hoc enim nomine te iustus Iudex in extremo iudicij die compellabit: quando stabis à sinistris illius. Erigat crucifixi CHRISTI imaginem, ita vt obstinatus stet à sinistris; & dicat; Ecce hinc, qui te pro sua puniet iustitia, cum nolueris, vt tibi peccata tua ignosceret pro sua misericordia.

Audi

112 INSTRVCTIO AD

Audi sententiam ; *Discede à me maledicte in ignem æternum , qui paratus est Diabolo & Angelis eius .* O miserum, qui visione Dei perpetuò carebis. Quia noluisti benedictionem, elongabitur à te; voluisti maledictionem & veniet tibi, & sedes tua erit in flammis infernalibus: vbi cruciaberis non centum, non mille annos, sed in æternum : & non habebis socium, qui te poterit consolari: sed sodales tui erunt Dæmones, qui excarnificabunt te, & non fatigabuntur; quæres mortem & non inuenies eam.

Apoç 9.

Hæc, & huiusmodi obstinati aures & pectus percellant. Quod si conuertatur, orent iustitiæ ministros, vt aliquid temporis illi concedant. Peccata autem illa, quæ fortè in imperfecta illa confessione enumerauit, non est necesse, vt in specie repetat; sed dicat; Pater mi, confiteor iterum peccata, quæ R. V. prius confessus sum. Deinde ad alia peccata veniat, eaque speciatim dicat, quæ antea non est confessus: præcipuè verò duritiem & præfractum in conuertendo se animum. Diligens autem Confessarius suppleat illius ignorantiam necessarijs interro-

IVVANDOS MORIENTES. 113

terrogationibus: idemque faciat, si fortè angustia temporis memoriam miseri conuersi perturbet. Quod si eius contritio perfecta non sit, studeat illum disponere saltem ad perfectæ contritionis peccatorum suorum desiderium: absoluatque illum, & bono animo esse iubeat: eumque denuò statuat ad dexteram Crucifixi; & proponat illi, quàm misericors est Dominus; & quod non eiecit foras, aut repellit, quicumque ad illum conuertitur. Quid multis? consolentur eum Fratres modis & verbis omnibus, quæ Spiritus Sanctus suggeret illis; tempusque & occasio requirent.

Ad maiorem autem consolationem nouiter conuersi, omnes Fratres & circumstantes legant aliquot Orationes Dominicas, & Salutationes Angelicas, pro salute illius: polliceanturque se orandi hanc diligentiam etiam post mortem illius continuaturos: id ipsum quoque & faciant. Dicant etiam illum securè iam credere posse, si hoc modo transeat ad aliam vitam, clementissimum Deum (qui promittit se non recordari velle peccatorum antiquorum, in quacunque hora

hora

114 INSTRUCTIO AD
hora peccator ingemuerit) eum in lo-
cum salutis recepturum. Meminerit
quoque Confessarius, vt hanc mortis
pœnam applicet illi in remissionem
peccatorum; detque illi indulgenti-
am aliquorum granorum benedi-
ctorum, vt supra dictum est: vt
liberius sit à pœnis Pur-
gatorij, citiusq; veni-
at ad æternam
requiem.

A M E N.

LITA-